

Մ Ա Ն Ո Ւ Կ

Մանուկ մ'էի երբ սոխակներն
Թռչում էին ընդ այերն
Գարնանային 'ի յիշատակ
Բիւր խայտային քաղցր 'ի նուագ:

Մերթ 'ի վարդին մերթ 'ի շուշան.
Հանգիստ տային հետ 'ի շրջան.
Առնէին սիրտս՝ 'ի հետ իւրեանց
Զի այն երգեր էր հայրենեաց:

Օհ ի՞նչ անուշ քառ հայրենիք
Ականջս 'ի թունդ քաղիւէր սրտիկ
Նոքա ազատ քայց ես գերի
Զունիմ հայր, մայր, ըսի, լացի:

Այն սոխակներն քովս եկան
Սիրտ տուին ինձ ու բերկրեցան
Ըսին երբ որ մեծ մարդ ըլլաս
Օգնես ազգիդ, ուրախանաս:

Տ. ԱՋՆԻԻ